

SZAKMAI CIKKAJÁNLÓ

Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 2011. 7. sz. – p. 10-16

■ Dávid Antalnak az 1937. évi könyvtárosképző tanfolyamon tartott előadásából vett idézet ihlette Ásványi Ilona: *"A (könyvtáros) afféle közép-hely egy teljes egyetem összes fakultásai és valamely felsőbbrendű lény között."* *Egyházi könyvtárosok a XXI. század elején* című esszéjét, melyet a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 2011. júliusi (7.) számában olvashatunk.

„Ha egy könyvtárat – bármilyen könyvtárat – szeretnénk bemutatni, a következőkről kell szólnunk. A könyvtár 1. gondozásának, szolgáltatásának *személyi feltételei*, 2. a gyűjtemény nagysága, jellege, 3. állapota, 4. feldolgozottsága, 5. „szolgáltatása”. A „kor követelményének” megfelelően a jellemzést a következő pontokkal egészítjük még ki: 6. digitalizálás-kiadványok, 7. (szerzői) jogi védelem.

A személyi feltételt azért tettük az *első helyre*, mert tapasztalataink szerint ez a legfontosabb, minden mást meghatározó szempont. Megfelelő számú és képzettségű könyvtáros nélkül szinte lehetetlen gondozni és áttekinteni, érdemben feltárni és szolgáltatni egy gyűjteményt. A könyvtáros formálhatja a gyűjtőkört és gyarapíthat ennek megfelelően, vagyis alakítja a könyvállományt.” – kezdi írását a szerző. *„Gyűjtemény, szolgáltatás, könyvtáros – a három összefügg.”- állítja.* „A könyvtáros szakmai felkészültsége és em-

beri habitusa, személyisége meghatározza a szolgáltatást (mit? mennyit? hogyan?) és az állományt (milyenség, mennyiség, feltártság). Adott képességekkel rendelkező könyvtáros a saját képességeinek – és a könyvtár egyéb lehetőségeinek pl. felszereltség, technika – megfelelően tud szolgáltatni. A *szolgáltatásokból* lehet következtetni arra, hogy milyen a humán erőforrás és az állomány. Adott *állományból* az adott technikai feltételek mellett, adott módon lehet szolgáltatni. Az állomány milyensége utal a könyvtárosa.”

Dávid Antal ihletett szavai nyomán szól a könyvtárosi ideálról, a könyvtáros társadalmon belül a többekkel együtt és mégis kicsit elkülönülten létező egyházi könyvtárossról – régen és ma. De leginkább mégis helyzetképet ad az egyházi könyvtárosokról napjainkban.

„Mint minden szakmát, a könyvtárosságot is lehet foglalkozásként és hivatásként is művelni.” – állítja Ásványi Ilona. „Hogy foglalkozásként „dobozolunk-e”, netán „széklábat faragunk-e” vagy alázattal, tán kicsit patetikusan hangzik: szolgáló szeretettel (hiszen ki jegyzi meg a szótárírókat, a bibliográfiák összeállítóit, ki értékeli eléggé a könyvtárost, aki segíti a kutatót, vagyis összeszedi a keresett anyagot, hogy majd más publikálja azt?) a körülményeken kívül rajtunk is múlik.” – üzeni mindannyiunknak.

